

Dobro jutro, revščina!

Magični gledalec, foto: arhiv Demokracije

Tako, kot ste prebrali v naslovu, nas je v času Demosove vlade zjutraj prek radijskih sprejemnikov pozdravljala (in prebujala) legendarna Lada Zei.

Danes revščine ni več. No ja, še pred kratkim smo jo imeli. Vse do padca Janševe vlade. Potem je spet prišla blaginja. Še posebej minulo sredo, ko je v javnost prišlo sporočilo, da je ljubljansko okrajno sodišče izdalo sodbo v imenu ljudstva. Janez Janša je kriv! Ob neznanem času je na neznanem kraju prejel podkupnino. Pardon, prejel je samo obljubo. Ampak vseeno je kriv. In temu seveda pritrjuje tudi tovarišija na radiu Kabul. Pardon, radiu Teheran. In spet pardon – na Radiu Slovenija.

Mentalna revščina, boste rekli. Zato nam pride starodavni pozdrav uvodoma omenjene gospe še kako prav. Ne samo da so »pravoverni« iz Kluba 571 podprli to obsodbo, kar sem na neki način pričakoval –, pač pa so v slovenski prostor spuščali tudi tiste odzive iz tujine, ki so sodno raboto proti Janši pozdravili z odprtimi rokami. In seveda polagali v usta volivcev SDS trditve, da sta tudi Finska in Avstrija komunistični državi. Očitno so avtorji takšne sestavljanke dojeli, da je treba lagati bolj prefinjeno. Nekaj se bo že prijelo, mar ne? O poročilu Mednarodnega denarnega sklada npr. večina naših neodvisnih medijev brez večjega zadržka zapiše, da **MDS** obsoja menda zgrešeno politiko varčevanja, kar je prakticirala prejšnja vlada. In jim je potem nekdanji finančni minister Janez Šušteršič moral razložiti, da ni čisto tako – če ne verjamejo njemu, naj si vsaj preberejo poročilo. Kdor ima ušesa, naj posluša, in kdor ima oči, naj bere. In tako je tudi z afero Patria. Zmagala je pravna država, ker so v zapor

pospravili slovenskega Iva Sanaderja. No, ne še čisto, kajti sodba še ni pravno močna.

Sicer pa, danes tako ali tako velja, da mediji niso več samo posredovalci, pač pa ustvarjalci dogajanja. Spomnimo se samo, kako so pred nekaj tedni »naši« mediji pograbili novico, da je avstrijska sodnica ob obsodbi H. W. Riedla dejala, da ni nobenega dvoma, da so bili pri izbiri oklepnikov Patria slovenski politiki podkupljeni. A se je kmalu izkazalo, da ni bilo čisto tako, saj teh besed ni izrekla sodnica, pač pa so se jih spomnili tisti, ki so jih želeli slišati. Očitno je takšne izjave želel slišati tudi tožilec, ki je Berglundovo črko »J« v skladu z načrti botrov »velikega poka« pripisal Janezu Janši. No ja, lahko pa bi bil tudi Jure Janković, mar ne? Ah, Jure je prebogat, on ne potrebuje denarja, še posebej ne »umazanega«. No, šalo na stran, tožilec bi se lahko pozanimal, kdo je Bartol Jerković. Pa saj to niti ni potrebno. Če je s sodbo zadovoljen tudi razvpiti finski kriminalist Björkqvist (tisti, ki Dejanu Karbi ni hotel potrditi, da je denar od Patrie stekel na račun SDS), če so zadovoljni tudi Drago Kos, Milan M. Cvikl in drugi, potem so že obsodili pravega, mar ne?

Da bodo izid sodniške rabote podprli tudi t. i. vstajniki, pa sem že tako ali tako pričakoval. No, bolj me skrbi, kaj si domišlja Sannjin Jašar, ki bi prelučnjal gume službenih avtomobilov tistih medijev, ki mu ne ustrezajo. Toda ker je »naš«, mu policija ne more do živnega, pa četudi je svoj poziv objavil na znanem kraju ob znanem času. Novodobnim »partizanom« je pač vse dovoljeno. Tudi medijskim. Morda pa Blažu Zgagi vseeno niso dovolili vstopiti v sodno dvorano, da se je zadrževal nekje zunaj. Ali pa se je ustrašil, da ga ne bi prepoznal kdo od udeležencev shoda pred sodiščem. Kot glavni pobudnik peticije 571 verjetno ne bi bil deležen preveč lepega sprejema. Verjetno tudi Darijan Košir ne bi bil deležen prijazne pozornosti, vsaj če pomislimo na njegovo najnovjšo apologijo pisanja časopisa Delo o aferi Patria, češ da je moral zaradi te afere oditi Dejan Karba (seveda samo na drugo delovno mesto). No, gospod Košir, ki je v času Pahorjeve vlade vodil vladni urad za informiranje, je seveda »pozabil«, da je Karbo odnesla šele afera s kardinalom Francem Rodetom. Težave s spominom? Ah ne, samo stanovska solidarnost ... **D**